

G. Gabriel Nikolaj HEGEDÜŠ, univ.dipl.inž.kem.tehno., je dolgoletni projektant z več kot tridesetletnimi izkušnjami pri načrtovanju projektov obdelave voda in ravnanju z odpadki. Vzgojil je več generacij mlajših kolegov, ki uspešno nadaljujejo aktivnosti na tem področju. Zadnjih enainvajset let kot direktor, uspešno vodi eno od vodilnih slovenskih inženiring in projektantskih družb za področje zaščite in čiščenja tako pitnih, kot tudi odpadnih vod in ravnanja z odpadki, Hidroinženiring d.o.o., iz Ljubljane.

Ob spoznanju, da čiščenje tehnoloških in komunalnih odpadkov, ki je predstavljalo in predstavlja čedalje bolj pomemben in nujen ukrep v borbi za čistejšo okolje, in zaradi sorazmerno velikih investicijskih vlaganj ter visokih obratovalnih stroškov čistilnih naprav, si g. Hegeduš v okviru poslovne politike Hidroinženiring d.o.o. prizadeva, da bi se ti stroški zmanjšali, še posebno skrb pa posveča energetske bilanci. Za doseganje teh ciljev je potrebno stalno izpopolnjevanje čiščenja tovrstnih odpadkov in sicer:

- ❖ z določanjem osnovnih obratovalnih parametrov za dimenzioniranje čistilnih naprav v fazi projektiranja, tako na laboratorijskih kot tudi na pilotnih preizkusnih napravah;
- ❖ z razvojem lastnega laboratorija za spremljanje in optimiziranje že zgrajenih in urejanje novozgrajenih čistilnih naprav ter za spremljanje delovanja pilotnih naprav;
- ❖ z uvajanjem novih in izpopolnjenih tehnologij in postopkov, tako fizikalno-kemijskega kot tudi biološkega aerobnega čiščenja in novih anaerobnih postopkov čiščenja ter njihovih kombinacij tudi za trdne in tekoče odpadke;
- ❖ z uvajanjem aerobne termofilne stabilizacije blata;
- ❖ z izpopolnjevanjem postopkov dehidracije in sušenja blata;
- ❖ s šolanjem zaposlenih na čistilnih napravah.

Kot odgovorni projektant (in ne nazadnje tudi kot odgovorni vodja projekta) je g. Hegeduš izdelal preko 200 tehnoloških načrtov in sodeloval pri več kot 500 projektih. Vsekakor pa moramo posebej poudariti vsaj eno referenco, za katero sodimo, da je njegovo življenjsko delo, in to je načrt tehnologije za Centralno čistilno napravo mesta Ljubljane, ki uspešno deluje že dve leti, in katere investicijska vrednost je bila petdeset milijonov evrov.

Inženirska zbornica Slovenije podeljuje Gabrielu Nikolaju Hegedušu, univ.dipl.inž.kem.tehno., nagrado za življenjsko delo na področju načrtovanja in izgradnje čistilnih naprav.

G. Franc KUHAR, univ.dipl.inž.str., je leta 1982 s svojim idejnim predlogom in izvedbeno aplikacijo prvi uvedel geotermalno vodo obstoječih naftnih vrtin za ogrevanje, takrat na novo zgrajenega, prvega, hotela Termal. Od tedaj ves čas budno spremljal učinke prvega priklopa, in s svojimi izkušnjami in znanjem sodeloval pri vseh posegih aplikacije geotermalnih voda pri razširitvah kompleksa in rekonstrukcijah, s ciljem ekonomsko upravičenega energetskega in ekološkega razvoja. Gospod Kuhar je tako s svojim delom pripomogel, da je zdraviliško hotelski kompleks Naravnega parka TERM 3000 eden od gospodarsko učinkovitejših v Sloveniji in energetske optimalen kompleks pri izrabi geotermalne energije. V TERMAH 3000, pa je tudi ustrezno rešeno vračanje termalne vode nazaj v vodonosnik.

Inženirska zbornica Slovenije podeljuje Francu Kuharju, univ.dipl.inž.str., nagrado za življenjsko delo na področju izrabe geotermalne energije.

Dr. Dragotin OCEPEK, univ.dipl.inž.geol., je bil rojen 13.03.1957 v Ljubljani, in je po končani gimnaziji v Ljubljani vpisal študij inženirske geologije. Diplomiral je leta 1981 iz inženirske geologije in mehanike hribin.

Od leta 1982 je bil zaposlen na Geološkem zavodu v Ljubljani, ki je bil v obdobju od leta 1989 do 1998 Inštitut za geologijo, geotehniko in geofiziko. Po preoblikovanju je od leta 1998 zaposlen na GZL – Geoinženiring d.o.o.

Po opravljenem strokovnem izpitu iz geotehnoške stroke, je leta 1991 deloval na področju raziskav za idejne in glavne projekte tras in objektov AC (Arja vas–Vransko, Severna in Vzhodna ljubljanska obvoznica, Blagovica–Št. Jakob, Slivnica – Pesnica, Trojane – Blagovica, Škofije – Sermin, Krška vas - Obrežje ter Koper – Izola). Hkrati je opravljal geološko–geotehnične raziskave na trasah in objektih regionalnih in magistralnih cest. V letu 1995 je vodil tudi inženirsko geološke raziskave za HE Doblar.

Izdelal je številne geotehnoške načrte za pomembne projekte, pri katerih je opravljal tudi geotehnični nadzor izvedbe. Projektiral je več inovativnih izvedb varovanja brežin (PZI v prostoru gradnje rezervoarjev blagovnih rezerv RS na Ortneku na instalaciji Sermin za R – 5, R – 17, 18, 19 in 20 in mednarodnem mejnem prehodu Gruškovje) ter geotehnoških načrtov globokega temeljenja obale II in III (pomola za razsuti tovor) v Luki Koper. Načrtoval pa je tudi sanacije plazov (PZI): Košaki na AC Šentilj – Maribor, Col na cesti Ajdovščina – Hrušica, Sp. Log na glavni cesti G - 2/108 Ljubljana – Litija - Trbovlje ter podora na cesti Renke – Zagorje in regionalni cesti Ljubno – Luče in plaz v vasi Smoleva - občina Železniki.

Od leta 1994 pa do danes je s strokovnimi in znanstvenimi članki sodeloval na domačih in tujih strokovnih in znanstvenih posvetovanjih. Leta 1998 je v strokovni reviji Gradbeni vestnik objavil članek, v katerem je prikazal praktično uporabo projektiranja po opazovalni metodi (standardi Evrokod 7 in leta 2004 tudi SIST) za objekt – galerijo na VAC. S člankom v reviji Acta Geotechnica Slovenica pa je podal izviren pristop pri kategorizaciji hribinske mase za izdelavo geotehnoških načrtov pri projektiranju trajne zaščite brežin, geotehničnih konstrukcij in podzemnih prostorov v spremenljivih geološko-geomehanskih pogojih, s primeri geotehničnih konstrukcij na odsekih AC – Blagovica – Kompolje in Trojane – Blagovica, ter raziskovalnim rovom za predor Šentvid.

Pri vseh zahtevnih objektih opravlja tudi projektantski geotehnični nadzor izvedbe, kjer je najpomembnejše sprotno prilagajanje opornih in podpornih ukrepov nastalim razmeram zaradi samega načina izkopa, kot tudi sprememb v geološki zgradbi (projektiranje po opazovalni metodi s hkratnim monitoringom), kar omogoča tudi najbolj racionalno gradnjo objektov.

Inženirska zbornica Slovenije podeljuje dr. Dragotinu Ocepku, univ.dipl.inž.geol., nagrado za več izvirnih inženirskih dosežkov v določenem časovnem obdobju na področju geotehnologije.

Inženir Jožef KLENOVŠEK, univ.dipl.inž.grad., je s svojim delom globoko zaznamoval gradbeno stroko v Sloveniji, predvsem na področju gradnje cest in cestnih objektov.

Jože Klenovšek se je rodil leta 1939 v Celju. Po diplomi na Fakulteti za gradbeništvo v Ljubljani je najprej delal v operativi kot vodja gradbišča. Sledilo je daljše obdobje delovanja kot projektant v Gradisovem projektivnem biroju v Mariboru. V tem obdobju je nastalo veliko, po njegovih načrtih, izvedenih premostitvenih objektov na prvih slovenskih odsekih avtocest Hoče-Levec in Vrhnika-Postojna. Večina teh objektov brez večjih rekonstrukcij še danes odlično služi svojemu namenu.

Zadnje obdobje delovanja je g. Klenovšek preživel kot nadzorni inženir pri velikih avtocestnih gradnjah. Tu je potrebno omeniti celotni avtocestni odsek od Maribora do Šentilja, vključno s hitro cesto skozi Maribor, kjer ni dal prispevka samo pri gradnji premostitvenih objektov temveč tudi pri cestnih in geotehničnih gradnjah. V tem času je sodeloval tudi pri izdelavi slovenskih tehničnih specifikacij za objekte na cestah, deloval kot recenzent in revident, in tudi kot dejaven član večine strokovnih komisij za izbor natečajnih rešitev za velike mostne gradnje.

Inženir Jože Klenovšek je neumoren pri prenosu in implementaciji tujih tehničnih predpisov, priporočil in pozitivnih izkušenj v slovensko gradbeno prakso, predvsem na področju načrtovanju in izgradnje mostov. Tu je potrebno omeniti uporabo sistemov za prednapenjanje, geotehničnih sider, mostnih ležišč in dilatacijskih naprav, sistemov odvodnjavanja in drugih elementov, ki vplivajo na kvaliteto in trajnost objektov.

Kot izjemen prispevek slovenski gradbeni stroki moramo poudariti tudi nepogrešljivo sodelovanje pri treh izjemnih cestnih objektih, pri najdaljšem mostu čez Muro kot nadzorni inženir, pri viaduktu Črni kal kot revident načrtov ter nazadnje kot nadzorni inženir kabskega mostu čez Dravo na Ptuj, se pravi Puhovega mostu.

Z njegovim nenehnim nesebičnim zavzemanjem za višjo raven načrtovanja, gradnje in dokaza kvalitete elementov in konstrukcije, je pridobila tako gradbena stroka kot tudi investitor – država oz. davkoplačevalci, v obliki boljših in trajnejših objektov.

Inženirska zbornica Slovenije podeljuje Jožetu Klenovšku, univ.dipl.inž.grad., nagrado za življenjsko delo na področju načrtovanja in izgradnje mostov.

G. Viktor MARKELJ, univ.dipl.inž.grad., je, ne glede na dejstvo, da že dobitnik ene nagrade IZS za uspešno izveden in apliciran projekt cestnega mostu čez Muro, ponovno dokazal, da spada v sam vrh slovenskega inženirskega znanja in ohranja ter celo izboljšuje tista znanja, ki slovensko gradbeništvo postavljajo v avantgardo iskalcev novih uspešnih in inovativnih inženirskih projektov – predvsem mostov – tudi v svetovnem merilu. To dejstvo je g. Viktor Markelj potrdil tudi z izredno odmevno zmago na mednarodnem natečaju za idejni projekt mostu čez Savo v Beogradu preko otoka Ada Ciganlija.

Pot do uspešne realizacije je bila dolga in zahtevna. Viktor Markelj je že leta 2004 zmagal na anonimnem natečaju za arhitektonsko – konstrukcijsko rešitev mostu čez Dravo na Ptuju, ki ga je razpisala ptujška občina v sodelovanju z DARS in DDC.

Projektant mostov g. Viktor Markelj se je moral, pri zasnovi mostu čez Dravo na Ptuju, podrediti mnogim zahtevam naročnika, ki so imele močan vpliv tako na arhitektonski videz kot na konstrukcijsko – statično zasnovo mostu. Zahteva po vključevanju mostu v že dokaj arhitektonsko uravnoteženo zaporedje mostov ob slikovitem pejzažu mesta Ptuj z okolico je klicala tudi po svežem in tehnično inovativnem konceptu mostu. Mostovi s poševnimi kabli z nizkimi piloni (tehnično imenovani ekstradosed mostovi – nimamo še ustreznega slovenskega izraza) predstavljajo sedaj uspešen svetovni trend pri reševanju mostnih projektov z razponi srednjih vrednosti, a prvič je bila uporabljena taka rešitev, tudi v svetovnem merilu, pri mostovih s tako izrazitim horizontalnim radijem ($R = 460$ m) kot je to v primeru mostu na Ptuju, posebej še, ker skupna dolžina mostu znaša 430 m. S tako rešitvijo je premoščena največja vodna površina v Sloveniji širine celih 300 m. Zanimiv in zahteven je tudi varni in racionalni način temeljenja mostu.

G. Viktor Markelj se je zavedel tudi velikega pomena arhitektonskega videza mostu. V sodelovanju z arhitektom prof. Petrom Gabrijelčičem je zato nastala konstrukcija, ki je nova arhitektonska znamenitost slikovitega Ptuja in s katero je Ptuj samo pridobil na svoji zunanji podobi. Uspešno in izvirno je s širokimi hodniki omogočen varen prehod pešcev preko mostu, ki tako lahko uživajo v pogledu na Ptuj iz novega zornega kota tik nad gladino Drave.

Inženirska zbornica Slovenije podeljuje Viktorju Marklju, univ.dipl.inž.grad., nagrado za izvirno projektno tehnično rešitev, ki jo je kot projektant uporabil za gradnjo Puhovega cestnega mostu na Ptuju.

G. Andrej POGAČNIK, univ.dipl.inž.grad., odgovorni projektant gradbenih konstrukcij, rojen leta 1963, je leta 1988 diplomiral na Fakulteti za gradbeništvo in geodezijo v Ljubljani. Zaposlen je v podjetju ELEA iC d.o.o. kot direktor in odgovorni projektant gradbenih konstrukcij.

Predlog, da Inženirska zbornica Slovenije podeli nagrado inženirju Andreju Pogačniku utemeljujemo predvsem z njegovim izredno strokovnim pristopom k udejanjanju drznih arhitekturnih zasnov pri projektih Trnovska vrata in hotel Sotelia. Po eni strani velja pri objektu Trnovska vrata omeniti 12-metrsko konzolo, ki jo podpirajo robni stenasti nosilci, po drugi pa samo temeljenje objekta, ki stoji na mehkih barjanskih tleh.

Pri novem hotelu Sotelia, ki tudi delno stoji na Barju, pa poleg zahtevnega temeljenja zasluži poudarek konstruktorska rešitev velikih razponov, ki je avtorjem arhitekture prinesla Plečnikovo nagrado.

Gospod Pogačnik sledi svojemu profesionalnemu čutu v iskanju takih konstrukcijskih rešitev, ki omogočajo uresničitev novih, naprednih in estetsko skladnih arhitekturnih idej.

Inženirska zbornica Slovenije podeljuje Andreju Pogačniku, univ.dipl.inž.grad., nagrado za več inženirskih dosežkov v desetletnem časovnem obdobju pri konstrukcijskih rešitvah gradnje stanovanjskih, poslovnih in industrijskih objektov.

